N°. 582.

DE GRONDWET.

VERSCHIJNT
alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . *f* 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . . » 5.50.

ZONDAG 8, MAANDAG 9 APRIL.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten **M. Schooneveld en Zoon**, Beursteeg, te Amsterdam.
Brieven **franco** aan het Bureau **De Grondwet.** Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . . .
Voor elken regel meer. . . . . . .
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van *f* 1, het zegelregt daaronder begrepen.

BERIGT.

Uit hoofde van het Paaschfeest zal de Courant van Dingsdag e. k. Maandag avond *niet* worden uitgegeven.

Teregt wordt in het Voorloopig Verslag der Tweede Kamer over het regeringsvoorstel tot afschaffing van den accijns op het gemaal het volgende gezegd:

»Door de geheele opheffing dezer belasting zal de nijverheid op meer dan eene wijze worden bevorderd. Zoover dit binnen het bereik van den wetgever ligt, zal tusschen den prijs der eerste levensbehoeften en het bedrag der dagloonen eene betere verhouding tot stand komen. Daar, gelijk de Regering zelve erkent, vrije invoer van meel met de afschaffing van het gemaal gepaard moet gaan, zal het brengen van verbetering in eenen hoogst belangrijken tak van nijverheid, namelijk in *de broodbereiding*, eene van de vruchten der afschaffing zijn. Juist daarom schijnt men zich te mogen vleijen, dat de vermindering der broodprijzen over het geheel grooter zal zijn, dan het cijfer der af te schaffen belasting bedraagt.»

Reeds hebben wij gewezen op de belemmeringen, die het gebruik van maïs tot vervaardiging van het brood, van de zijde der wettelijke voorschriften op de heffing van dien accijns ondervindt; maar wij hebben gezwegen van het onberekenbaar nut, dat de broodbereiding ondervinden zal van eene algeheele opheffing der belemmeringen, welke haar drukken. Dat de broodbereiding een hoogst belangrijken tak van nijverheid mag genoemd worden, kan niet meer worden tegengesproken, nu de Nederlandsche Maatschappij ter bevordering van nijverheid, in hare algemeene vergadering van 1854, de gouden medaille, welke door Z. M. den Koning aan de Maatschappij is beschikbaar gesteld, heeft uitgeloofd op de volgende prijsvraag:

»Men verlangt: 1o. eene zoo volledig mogelijke opgave van de middelen tot eene verbeterde wijze van bereiding zoo van rogge- als tarwebrood, binnen- als buitenlands in gebruik, met eene op goede gronden steunende, aanduiding van de doelmatigste bewerking; 2o. de beste middelen te weten, om die verbeterde wijze van bereiding bij ons te lande ingang te doen vinden en algemeen te maken.»

Zonder vooruit te loopen op de antwoorden, die daarop zullen inkomen, twijfelen wij geenszins of daarbij niet gezwegen worden van de reeds door ons aangeduide bezwaren, die de broodbereiding hier te lande drukken, en »in de ons omringende Staten tot de afschaffing van alle broodbelasting hebben aanleiding gegeven». Het verraadt dan ook weinig kennis van den waren toestand der broodbereiding, als men in het Voorloopig Verslag aangevoerd vindt: »Wat de formaliteiten aangaat, erkende men, dat deze dáár, waar de landbouwer zijn eigen brood bakt, eene bezwarende zijde hebben; maar men kon niet toegeven, dat dit in zulk een aanzienlijk deel des lands plaats heeft. In allen gevalle is ook voor die streken gegronde aanleiding tot klagte oneindig minder geworden, nu bij elken molen een ontvanger gevestigd moet zijn. In alle gemeenten des Rijks, waar de ingezetenen het brood bij de bakkers koopen, komt de last der formaliteiten, aan de heffing van het gemaal verknocht, uitsluitend op dezen en op de molenaars neder; die last echter kan voor hen zoo groot niet zijn, daar het aantal bakkers en molenaars in de laatste jaren in sterker evenredigheid dan de bevolking is toegenomen.» Een blik op de beraadslagingen over de wijziging der wet van 29 Maart 1833, in het belang der nieuwe doelmatige bereiding van het meel, zal voldoende zijn om de ongegrondheid van deze redenering aan te toonen.

Maar wij kunnen ons ook nu weder beroepen op het oordeel van een schrijver, die de maïs als voedingsmiddel in Nederland bijzonder aanbeveelt, en wiens getuigenis bij onze bestrijders welligt meer ingang vindt, dan het meest overtuigend staathuishoudkundig betoog. De heer L. A. VAN MEERTEN schrijft: »het *Indian Cornmeal* intusschen, met de onkosten »van het transport enz., *met de belasting* hier te lande »te hoog komende, is het te wenschen dat wijsheid en »menschlievendheid eenige opoffering te weeg mogen »brengen, om, *intusschen dat de industrie hier te lande »om het onderhavige graan te malen naar vereischten*, »*door aanmoediging mogt optreden*, spoedig eens eene »goede hoeveelheid meel te ontbieden, ten einde het »verkrijgbaar te stellen en de zaak met ijver aan den »gang te helpen.» En aannemende, dat niet te vreezen is voor eene verandering in den bestaanden toestand, namelijk, dat voor het graan, zoo als het is, ongemalen ingevoerd, voor inkomende regten bijna niets wordt betaald, »zoo behoeft men niet cijnsbaar »te zijn aan den mogelijk te hoogen prijs van het »buitenlandsche *maïs-meel*, doordien dan het vrij in»komende *zaad*, of hetgeen onze eigen landbouw op»levert, wel in de vereischte hoeveelheid zal gemalen »worden, *door zoodanige verbeteringen als het te hopen »is, dat ook in dien tak der industrie hier te lande »zullen gemaakt worden*, zoo als men die vermeld »vindt in de *jaarboekjes* van den Hoogl. BLEEKRODE, »op het artikel *Molens*, en bijzonderlijk is ten opzigte »van het malen van de maïs aan te bevelen de daarin »aangeduide *Bogardus excentrische universele molen.* In »12 minuten werd een centenaar (45 Ned. pond), »Turksche tarwe er door gemalen, en door een ge»loofwaardig man, die er onder zijn opzigt gebruik »van heeft laten maken, is mij verzekerd, dat het »meel er tot groote fijnheid door gebragt werd; ter»wijl hij mij tevens berigtte, dat zulk een *Bogardusmolen* door een bekwaam fabrijkant te Amsterdam gemaakt was, *doch dat men beletselen heeft gevonden in de aanwending*, zoodat als ook zulks geen plaats meer mag vinden, de zaak ongehinderd zal kunnen voortgaan.»

Die beletselen nu, bestaan in bestaan in het verbod, om een molen tot breking van accijnspligtige granen op te rigten of in werking te brengen zonder vergunning der administratie, en niet dan met inachtneming der wettelijke voorschriften, die voor molens van bijzondere zamenstelling en met de hand worden bewogen, niet uitvoerlijk zijn.

En toch van zulke verordeningen hangt het af, of de Natie in het genot van dat voedingsmiddel kan worden gesteld. Dat is niet onbelangrijk. De heer VAN MEERTEN berekend de prijs van een

Ned. pond	gemalen	tarwe	op	34 Cts.
»	»	rogge	»	27 Cts.
»	»	maïs	»	18 Cts.

met inbegrip van den rijksaccijns; — en zegt: »het »is er voor te houden, dat de *maïs* verre weg, de »*voordeeligste* is, in vergelijking van de bij de mindere »klasse gebruikelijke voedings-artikelen, vooral van de »aardappelen, behalve de meerdere *voedzaamheid* van »de eerste, die nog nader zal blijken weinig minder »te zijn dan veeltijds de tarwe, doch meerder is dan »de rogge, terwijl zij allezins geschikt is tot goede en »gereede toebereidingen.»

Geen wonder dat de Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Nijverheid, hare tweede gouden medaille uitloofd aan hem, die de geschikste middelen opgeeft, om het maïsmeel als volksvoedsel te benuttigen, met opgave van proefhoudende recepten voor het bakken van *maïsbrood*, *maïsmeel*, *plaatkoeken* en *maïsmeelbollen*;

Die middelen zullen evenwel onuitvoerlijk blijven en geen doel treffen, zoolang de *broodbereiding* niet ontheven is van alle belemmerende voorschriften die uit de heffing van den accijns op het gemaal voortvloeijen.

De Nederlander is niet regtvaardig, als zij ons beantwoordt, want slechts gedeeltelijk neemt zij over wat we geschreven hebben en dan nog buiten het verband, waarin het staat.

Zoo is het weder met betrekking tot onze opmerking over haar oordeel en hare verwachtingen van den nieuwen Gouverneur der Academie te *Breda*.

Waarin ligt de grond, dat men eene betere behartiging van de hoogste belangen der kweekelingen verwacht van den *nieuwen* Gouverneur?

Was er grond voor de klagte van eene *minder* ernstige behartiging onder het bestuur zijner voorgangers?

Het zou dus wel degelijk strekken »tot nadeel van »het Vaderland, wanneer aan de *ernstige* behartiging »van die belangen» *eerst nu* gedacht werd, om eene rigting te believen, wier ondersteuning men niet ontberen kan tot zelfbehoud.

Als die behartiging *op deze wijze* gekocht werd, zou het zeker niet tot eer verstrekken van eene rigting, die het beginsel toonde te huldigen, dat het doel de middelen heiligt.

Naar we vernemen, is men tot nog toe niet voldoende bevredigd.

Als er op eene *ernstige* behartiging wordt gedoeld, is aanbrengen van nieuwe elementen nog niet genoeg, — welligt wordt het nu noodzakelijk geoordeeld, dat de atmospheer gezuiverd worde van schadelijke bestanddeelen, waarmede zij bezwangerd kon zijn.

Als het Hoofd van den Staat in de hoofdstad des Rijks, zich niet onthoudt een openbaar démenti te geven aan vermoedelijke sympathie voor de anti-revolutionnaire partij en een blijk van vertrouwen te schenken aan den door haar zoo fel bestreden prediker, dan zal men wel *langs andere wegen* trachten het verloren terrein, en op eene andere wijze, te herwinnen.

Wij zijn voornemens eerdaags onze meening mede te deelen over de, bij de Tweede Kamer onlangs ingediende voordragt tot regeling van het beheer en de verantwoording der koloniale geldmiddelen.

Middelerwijl wenschen wij onzen lezers de volgende algemeene opmerkingen niet te onthouden, die in de laatste aflevering van het »*Tijdschrift voor Neêrlandsch-Indië*» voorkomen.

't Is niet te ontkennen, dat de wetgevende magt jaarlijks, met de meeste zorg en naauwkeurigheid, de begrooting van ontvangsten en uitgaven voor het Rijk onderzoekt en vaststelt. Dan twist en strijdt men zelfs over zeer geringe sommen, over posten van eenige honderden guldens, met een ijver en eene warmte, die 't bewijs leveren, hoezeer men van de noodzakelijkheid overtuigd is van een zuinig beheer en een naauwgezet toezigt.

Maar terwijl men met al die zorg het budget van het Rijk in Europa onderzoekt, een budget van 70 millioen, waarvan de helft voor rente van den schuldenlast, terwijl men hier elke uitgaaf onder een mikroskoop legt en van alle kanten bekijkt en beoordeelt; terwijl de Staten-Generaal met de Ministers loven en bieden en de eersten het onmogelijke beproeven, om de laatsten binnen de naauwste grenzen van spaarzaamheid te houden — is in een ander deel van het Rijk, in Nederlandsch Indie, eene begrooting van 80 millioen aan alle toezigt van 's lands vertegenwoordiging onttrokken en aan het goedvinden van den Minister van Koloniën overgelaten.

Toen in het jaar 1848 onze Staats-instellingen werden herzien, heeft men ook op deze ongehoorde tegenstrijdigheid het oog gevestigd. Wèl was men in de regeling van koloniale aangelegenheden huiverig en schroomvallig, wèl durfde men geen krachtige hand slaan in de grondslagen van het stelsel, waarnaar Indie bestuurd wordt, en verschoof men daarom bijna elke regeling op de toekomst; maar ééne zaak stond vast: de wijze, waarop de koloniale geldmiddelen beheerd en verantwoord werden, was niet in overeenstemming met de waarborgen, waarmede de ontvangsten en uitgaven van 't moederland waren omgeven. Al was men het nog niet eens over de regeling zelve, al wilde men haar daarom aan den volgenden wetgever overlaten — dat er eene betere contrôle was, erkende iedereen; en daarom werd in art. 60 van de Grondwet geschreven: »De wet regelt de wijze van beheer en verantwoording der koloniale geldmiddelen.»

Eindelijk heeft de Minister van Koloniën dezer dagen, op zijne manier, aan dit voorschrift der Grondwet voldaan. Hij heeft aan de Tweede Kamer ingediend een ontwerp van wet, regelende de wijze van beheer en verantwoording der koloniale geldmiddelen.

Zullen er, als dit ontwerp wet mogt worden, althans eenige meerdere waarborgen zijn voor een zuinig en eerlijk beheer? zal de wetgevende magt voortaan inzage verkrijgen in dat beheer en bij magte zijn, om, wanneer zij dergelijke schromelijk misbruiken en geldverspillingen ziet als tot heden plaats grijpen, tusschen beide te komen en te verhinderen? Zullen die 80 millioen thans als ontvangsten en uitgaven van den Nederlandschen Staat beschouwd worden, waarvan het beheer door de wetgevende magt moet worden gecontroleerd?

Op deze vragen zullen wij, voor het oogenblik, alleen antwoorden door op de volgende twee voorschriften van het ontwerp opmerkzaam te maken.

Vooreerst: De Minister van Kolonien zal voortaan, even als vroeger, de magt hebben om de begrooting voor de kolonien en bezittingen van het rijk in andere werelddeelen vast te stellen. Hij is alleen verpligt, den Raad van State te hooren, maar is bevoegd, de begrooting zoo hoog en zoo laag te maken als hij goedvindt. De Staten-Generaal vernemen er *niets* van.

Ten tweede. Evenmin wordt de koloniale rekening aan het oordeel der Kamers onderworpen. De goedgekeurde rekening, met het verslag van de Algemeene Rekenkamer, worden slechts aan de vertegenwoordiging ter kennisneming medegedeeld. Aanmerkingen kunnen er niet op gemaakt worden. De Kamers zullen haar voor notificatie moeten aannemen.

Zoo wordt aan de wetgevende magt van Nederland, elke inmenging ontzegd in het beheer der koloniale financien, in een budget van 80 millioen!

De Minister van Kolonien zal van alle verantwoording ontslagen zijn. Hij verantwoordt zich aan den Koning! Maar de besluiten des Konings, tot goedkeuring van begrootingen en rekeningen, worden geprovoceerd en gecontrasigneerd door den Minister! Alzoo verantwoordt de Minister zijn beheer van 80 millioen gulden — aan zich zelven!

En op die wijze is voldaan aan het voorschrift van de Grondwet: »de wet regelt de wijze van beheer en verantwoording der koloniale geldmiddelen!«

De *Arnhemsche Courant* is met ons overtuigd, dat de weg verkeerd is, dien de afschaffings-vrienden inslaan, om tot hun loffelijk doel — wering van het misbruik van sterken drank — te geraken. Met ons is dat blad het eens, dat men voor goed voedsel, dat men voor een goeden volksdrank, in de eerste plaats, behoort te zorgen:

Het is gemakkelijker gezegd: »jenever is erger dan de pest; hij ondermijnt de maatschappij; dus schaffen wij hem af.« Het volk moet toch iets hebben om zich te ververschen, of het moeigewerkte ligchaam weder wat veerkracht te geven. In Frankrijk en Duitschland heeft men den wijn; in Belgie het bier. Bij ons — niets. Met uitzondering van het Noord-Brabantsche en dat van eenige weinige plaatsen in andere gewesten, is ons bier bijna overal duur of slecht, soms beiden te gelijk. En wat wij als medicijn ongaarne zouden drinken, dat kunnen wij in gemoede toch niet als volksdrank aanbevelen. Een volksdrank echter *moet* er zijn, en alvorens men nu maatregelen verlangt tegen het misbruik van jenever, ware het, onzes inziens, beter, dat er maatregelen genomen werden om het gebruik van bier meer algemeen te maken.

Wij verlangen niet dat dit op *hoog bevel* geschiede, geene wet kan uitwerken wat het bier zelf doen zou, indien het krachtiger, smakelijker en goedkooper ware. Die eigenschappen kan het verkrijgen, volgens eenparige getuigenis van alle bierbrouwers, wanneer de formaliteiten wierden afgeschaft, die den brouwer de vrije uitoefening zijner nijverheid beletten. Reeds herhaaldelijk werd er over die formaliteiten geklaagd; menig adres van Kamers van Koophandel en van brouwers zelven kwam er bij de Tweede Kamer in, met verzoek om langs wettelijken weg een einde aan die formaliteiten te maken, en in een onlangs verschenen werkje werd duidelijk betoogd hoe, juist door de fabrijkaadje en niet het fabrikaat te belasten, de brouwer belet werd goed en goedkoop bier te leveren. En waartoe strekken nu al die formaliteiten? Tot het heffen eener belasting van geene drie ton gouds. Immers de aceijns op de bieren *en azijnen* wordt geraamd, met het collectief zegel en de 38 opcenten daarop, op *f* 844,400. De afschaffing der *geheele* belasting zou dus aan de schatkist eene mindere opbrengst van nog geen *f* 300,000 geven; maar zou dat verlies niet worden opgewogen »door de zedelijke en materiële verbetering der natie,« die, zoo als de minister van finantien zelf oordeelt, eene schadeloosstelling oplevert voor de mindere opbrengst van belastingen. Voor den handel — en wij juichen het toe — wordt zooveel gedaan, de plattelandsbevolking beleeft een tijdperk van welvaart; zou nu niet, voor de geringere klasse althans, in de steden iets mogen gedaan worden? Drie ton is zulk een schat niet om op te offeren, al ware het slechts met de kans — maar wij voegen er bij, met groote kans — dat de welvaart der burgerklasse en het zedelijk belang der maatschappij er door verbeterd worde. Onze jeneverstokerijen bloeijen — onze bierbrouwerijen kwijnen. Om die kwijning te doen ophouden en weder in den vroegeren bloei te doen verkeeren, vraagt de brouwer geene bescherming, maar vrijheid. De wet van Augustus 1822 is oorzaak dat zijn bier in prijs noch in hoedanigheid kan gelijk staan met de bieren in het buitenland. Zou het nu niet eenvoudiger zijn, de afschaffing of althans de wijziging van die wet te vragen — ten einde men met goed bier den jenever bestrijden kon — dan tegen het misbruik van den jenever eene reeks van bepalingen te verlangen, die lastig en belemmerend voor de vrijheid zijn?

Inderdaad: geef het volk een krachtig en goedkoop bier, en gij zult *meer* ter bestrijding van den jenever hebben gedaan, dan millioenen tractaatjes, duizende redevoeringen en honderd strafbepalingen vermogen.

Hoe daartoe te geraken is, hebben wij reeds den 25 Maart 1854 aangetoond, toen wij (in No. 259) het nuttige werkje van den heer B. M. Perk aankondigden: *»De wet op de bieren en de Nederlandsche brouwerijen.«*

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Er is op dit oogenblik niets te zeggen van de conferentiën te Weenen. Zij zijn gedurende eenigen tijd opgeheven; en zelfs als zeker aannemende de min of meer gewaagde bijzonderheden, welke de Engelsche, Fransche en Duitsche bladen hebben medegedeeld omtrent hetgeen is voorgevallen in de beide zittingen, welke de verdaging zijn voorafgegaan, zoo zijn deze bijzonderheden van geen groot belang meer, daar de discussie Maandag aanstaande niet moet loopen over de reeds onderzochte voorstellen, maar over de nieuwe voorstellen, te Weenen door den heer Drouyn de Lhuys medegebragt.

Die voorwaarden hebben wij gister doen kennen, volgens de berigten, die wij uit goede bron meenen ontvangen te hebben; het zou gelden de onzijdig-verklaring van de Zwarte zee en hare verandering in eene zee, welke voor den koophandel van alle natien geopend is, maar waarin geene oorlogschepen mogen komen. Rusland zou geene vloten en militaire inrigtingen mogen bezitten, anders dan ten noorden in de golven van Bothnie, Finland en de Baltische zee. Wij spreken niet van de zee van Azoff, want deze is veeleer een meer dan eene zee, en onderstellende dat Rusland daar eenige belangrijke militaire werken oprigtte, dan zou zulks zonder nut zijn; want de groote oorlogschepen kunnen de engte van Kesch niet overgaan om van de zee van Azoff in de Zwarte zee te komen. Turkije moest van hare zijde afzien van elke soort van militaire marine.

Het blijft de vraag of deze volstrekte neutraliteit van de Zwarte zee wel het laatste woord, het *ultimatissimum*, der geallieerde mogendheden is, en of zij niet veeleer leiden zal tot de beperking der maritieme krachten der verschillende mogendheden in die zee, dan tot de algeheele opheffing van alle militaire marine in die streken.

Wij hebben gister medegedeeld waarom het ons niet raadzaam voorkomt de beschikkingen van Rusland of van de geallieerde mogendheden vooruit te loopen.

De heer von Wedell heeft tegenbevel ontvangen en begeeft zich nu regtstreeks naar Luxemburg.

De te Berlijn ontvangen berigten uit Weenen luiden weinig voldoende voor het eerlang sluiten van den vrede.

De berigten van het oorlogstooneel bieden evenmin zekerheid aan als de diplomatische nieuwstijdingen. De geruchten omtrent de belangrijke veldslagen, die van 23 op 29 Maart voor Sebastopol zouden geleverd zijn, waren valsch. Generaal Canrobert zegt daarvan niets in zijne depêche van den 29; maar de laatste berigten, van verschillende zijden ontvangen, gewagen van de hervatting der operatien van het leger der geallieerden tegen dat der Russen. Telegrafische depêches, correspondentien uit de Krim, Konstantinopel, Weenen, Parijs en Londen: alle herhalen, dat op dit oogenblik de eene of andere belangrijke gebeurtenis moet plaats hebben, of dat ten minste eene offensieve beweging is aangevangen.

Er bestaat alleen verschil omtrent de vraag of terzelfder tijd, dat het operatie-leger voorwaarts trekt, men met het bombardement der plaats een aanvang zal maken, om den uitval te doen plaats hebben door het korps van beleg, zoodra eene bres geopend is; dan wel of men, alvorens een beslissenden slag tegen Sebastopol te leveren, den uitslag der operatien te land zal afwachten.

Wat het plan der operatie betreft: wij meenen daaromtrent het stilzwijgen te moeten in acht nemen. Men spreekt van een vrijwilligen marsch der Engelsch-Franschen en Omar-Pacha naar de Belbek, om de Russen daar tusschen twee vuren te brengen.

Thans zijn bekend geworden de correspondentien in de dagbladen van Konstantinopel van den 26. Wij hebben reeds ter gelegenheid van de mededeeling van het telegrafisch overzigt uit Marseille gezegd, dat zij niets belangrijks bevatten wat niet reeds bekend is. Zelfs te Konstantinopel scheen men bij het vertrek van de Simoïs onbekend te zijn met den uitval der Russen in den nacht van 23 op 24 Maart. Maar langs een anderen weg hebben wij vrij uitvoerige berigten ontvangen omtrent dit bloedig gevecht.

Onze laatste berigten uit Athene zijn van den 28 Maart. Zij bevatten treurige bijzonderheden omtrent den toestand van dit land, waar de roof op groote schaal al meer en meer wordt uitgeoefend.

Geheele benden maken zich in de meest bevolkte steden aan roof en plundering schuldig, zonder dat de bevoegde magt durft tusschenbeide treden. Al de couriers van de Peloponesus worden op weg door bandieten aangehouden, ja zelfs eene zending, welke door dertig gendarmes geëscorteerd was, werd beroofd. Men is op het vermoeden gekomen, dat de roovers steun zouden vinden bij hooggeplaatste personen, die, in het belang hunner partij, Griekenland in den tegenwoordigen staat van verwarring willen behouden; zoo onmogelijk schijnt het, dat zonder dergelijke hulp de zaken aldus konden bestendigd worden. Wij kunnen echter niet gelooven, dat eene der partijen door dusdanige middelen de zegepraal zoekt te behalen.

Uit Frankfort wordt een nieuw staatsstuk medegedeeld, dat niet van belang ontbloot is: het is de tekst van eene depêche-circulaire van den Franschen Minister van Buitenlandsche Zaken, de dagteekening van 27 Maart voerende, en gerigt aan al de diplomatische agenten, die bij de hoven van Duitschland geaccrediteerd zijn, in antwoord op de Pruissische depêche van 2 Maart. Men zal zich herinneren dat de heer von Manteuffel in deze depêche zijne verwondering te kennen gaf, dat de Fransche regering meende aanmerkingen te moeten maken ter zake der verklaringen door den heer Bismark, vertegenwoordiger van Pruissen, gedaan in de zitting van den Duitschen Rijksdag van 25 Febr. De heer von Manteuffel betwistte aan eene vreemde mogendheid het regt, om zich te mengen in de beraadslagingen van den Rijksdag, welke, zeide hij, de uitdrukking der onafhankelijkheid van Duitschland zou zijn.

De heer Drouyn de L'huys maakt in zijn antwoord eene onderscheiding tusschen de beraadslagingen over de binnenlandsche aangelegenheden van den bond en die, welke in verband staan tot zijne betrekkingen met buitenlandsche mogendheden.

De toon van dit staatsstuk is, overigens, zeer bezadigd.

Reeds hebben wij medegedeeld, dat de Deensche *Folksthing* (Tweede Kamer), tengevolge van onderscheidene stemmingen, voor goed aangenomen heeft het voorstel tot het in staat van beschuldiging stellen van het voormalig Kabinet, met uitzondering echter van de ministers van Holstein en Schleeswijk. De *Folksting* moest zich nog verklaren over de acte van beschuldiging, overeenkomstig dit besluit ter bureau van deze vergadering gedeponeerd. Eenmaal goedgekeurd zijnde werd deze acte van beschuldiging ook bij eene tweede lezing in de zitting van 29 Maart met eene meerderheid van 94 tegen 1 stem aangenomen. Thans heeft de *Folksting* in deze zaak hare taak volbragt; het is het hof van staat, dat het proces voortzetten en het vonnis of de vrijstelling uitspreken moet. Men twijfelt echter te Kopenhagen zeer aan eene vrijstelling.

Het hof van staat had zich reeds op 29 Maart geconstitueerd.

Wij hebben eindelijk het verslag van de zitting der Spaansche Cortes van 30 Maart ontvangen. Zij leverden niet op wat aanvankelijk te verwachten was. De debatten waren op het laatst minder onstuimig dan in het begin.

De heer Rio Rozas, die gelijk hij bij den aanvang zeide, zaken zou doen hooren zoo als men die sedert twintig jaren in Spanje niet heeft gehoord, was genoegzaam overstemd, maar zijne redevoering bood echter toch het opmerkelijk verschijnsel aan, dat hij zich tegen zijne gematigde vrienden, de heeren Nocedul, Castro en consorten keerde, verklarende dat hij geene partijhoofden erkende. De heeren Nocedul en Castro verklaarden dit zeer te betreuren en de kamer is uiteengegaan.

Het incident aldus afgeloopen zijnde, werd deze zaak in de zitting van den 31 niet weder op het tapijt gebragt, welke zeer kort was en waarin de vergadering zich op nieuw bezig gehouden heeft met de wet betrekkelijk den verkoop der geestelijke goederen. De beraadslagingen boden niets belangrijks aan, en de eenige beslissing der kamer was de verwerping van het amendement in eene vorige zitting door den heer Labrocher voorgesteld.

Eene depêche uit Madrid van den 4den meldt, dat op dien dag de discussie over den verkoop van geestelijke goederen is vervangen geworden, door die over eene nieuwe wet betrekkelijk de nationale militie, verscheidene amendementen waren aangeboden, ofschoon op het oogenblik die verzending van de depêche geene enkele stemming was uitgebragt, twijfelde men er echter niet aan, dat alle amendementen verworpen en het regerings-ontwerp, zonder eenige wijziging te ondergaan, aangenomen zou worden. Er heerschte overigens overal rust.

Ofschoon alle ministers zich aansprakelijk verklaard hebben en het kabinet onder den invloed der manifestatie van de officieren der nationale militie, geene wijziging in zijn boezem wilde, blijkt echter volgens hetgeen men ons uit Madrid meldt, dat het kabinet na dit bewijs van kracht aan den dag gelegd te hebben, vrijwillig aan den volkswensch toegeven zal, en dat eenige der Ministers tegen welke al of niet gegronde klagten geheven worden, hun ontslag zullen aanbieden.

Wij konden gister de berigten uit de Vereenigde Staten volgens het telegrafisch overzigt, dat de Engelsche bladen daarvan geven, slechts zeer beknopt mededeelen, zooals zij door de mail van New-York van 21 Maart zijn aangebragt.

Wij ontvangen heden de dagbladen uit die stad; zij zijn zeer belangrijk.

Die bladen melden — maar zijn ze wel onderrigt? — dat er verandering zou hebben plaats gegrepen in de inzigten van generaal Pierce, ter zake van de moeijelijke quaestie omtrent Cuba. De President zou vast besloten hebben om de zwakke staatkunde van zijn Secretaris van Buitenlandsche Zaken, den heer Marcy, vaarwel te zeggen, en om Cuba tegen elken prijs aan de Amerikaansche Unie te hechten. Er zou eene laatste poging bij de Spaansche regering aangewend worden, om haar in der minne aan te sporen, deze rijke bezitting der Antilles op te geven, en indien — gelijk waarschijnlijk is — die poging niet beter dan de vorige gelukt, krachtig te handelen. Evenwel zou men Spanje, als laatste middel voor haar om deze bezitting te behouden, aangeboden, hebben een tractaat van onbeperkte vrijheid van koophandel tusschen dit eiland en de Vereenigde Staten.

De vraag is of de Amerikaansche bladen, bij de vermelding dezer onderscheidene feiten, wel onderrigt zijn.

Te Californie is eene commerciele crisis ontstaan. De voornaamste handelsheeren hebben hunne betalingen moeten staken.

De laatste berigten uit Mexico zijn van den 8 Maart. De officiële dagbladen van Mexico bevatten voortdurend verslagen van de overwinningen van Santa Anna op Alvarez en de insurgenten behaald. De eenige stellige zaak is, dat de dictator op die laatste dagteekening de hoofdstad verlaten had; er bestaan drie zeer verschillende lezingen omtrent dit vertrek, allen even onwaarschijnlijk.

DUITSCHE POST.

De heer Edland, professor aan de Academie van wetenschappen te Stockholm is er ten vorigen jare in geslaagd om eene verbetering te brengen in de constructie der electro telegrafische toestellen, waardoor het mogelijk wordt om door middel van een enkelen telegrafischen

draad tusschen twee stations gelijktijdig twee berigten uit tegenovergestelden rigtingen komende, te verzenden. Het beginsel, waarop de toestellen van den heer Edlund berusten is bijzonder eenvoudig en verschilt geheel en al van dat des heeren Dr. Gintl te Weenen, hetzelfde doel hebbende, maar geen zoo gunstigen uitslag oplevert. De heer Edlund bedient zich voor elk station slechts van eene galvanische batterij, van dezelfde kracht als die voor het telegrafisch vervoer volgens de oude methode. De verbetering in quaestie kan toegepast worden op alle soorten van telegrafische toestellen, die tot grondslag hebben het electro magnetismus, of den invloed van de electriciteit op den magneetnaald. De oude toestellen kunnen zonder groote kosten in nieuwe veranderd worden, en de behandeling van den toestel geschiedt op dezelfde wijze als volgens de oude methode.

In de maand Augustus jl. nam de heer Edlund, met toestemming van het bestuur der telegrafen, eenige proeven op de linie van Stockholm naar Upsal, welke met den besten uitslag werden bekroond. Met kersmis werden twee toestellen van Edlund op dezelfde linie voor de eigenlijke telegrafendienst ingevoerd, en worden sedert dien tijd dagelijks gebezigd. De ondervinding heeft geleerd, dat de nieuwe toestellen wel met zooveel zekerheid als de oude werken, zijnde zij in de behandeling ook even gemakkelijk. Het vraagstuk om gelijktijdig twee depêches in tegenovergestelde rigting af te zenden, kan dus als opgelost beschouwd worden. Zoodra er nieuwe toestellen zullen vervaardigd worden, of de oude wijzigingen ondergaan, dan zullen alle andere Zweedsche telegrafen volgens de uitvinding van Edlund ingerigt worden. Men kan dus voortaan op een draad zoo goed telegraferen als vroeger op twee, onderstellende dat een gelijk aantal depêches uit twee stations vertrekken.

FRANSCHE POST.

De aandacht is hier zeer gevestigd op een tweegevecht, dat moet plaats hebben tusschen den heer de Morny en de generaal Changarnier. Men twijfelt er echter aan, of eerstgemelde zich wel op de plaats van het tweegevecht zal bevinden. Als getuigen worden genoemd: de heeren Lamoricière en Bedau. Men spreekt er van, dat dit gevecht in Holland moet plaats hebben. In dat geval zou de heer Charras een der getuigen wezen. Men noemt de getuigen van den heer de Morny nog niet.

— Men meldt, dat het 2e regement voltigeurs van de garde naar de Krim zal vertrekken.

Het tegenbevel, dat de keurtroepen zouden ontvangen hebben, om naar het oorlogsveld te trekken, wordt door deze gebeurtenissen gelogenstraft.

— Daar het grootste gedeelte der militaire geneesheeren thans te Parijs binnen kort naar het leger moet vertrekken, zoo zullen eenige geneesheeren en heelmeesters der burgerlijke hospitalen uitgenoodigd worden om in de militaire hospitalen de dienst te verrigten..

— Al de schouwburgen zijn tengevolge der feestdagen gesloten.

— Ieder tijdperk heeft zijne meer bepaalde strekking; de illusien van den hoogmoed en de ongeregelde begeerten van de zinnelijkheid hebben in onze dagen zeer treurige misrekeningen veroorzaakt. In de politieke, even als in de zedelijke orde heeft het denkbeeld van onbeperkte vooruitgang, die de formule is geweest van deze geestgesteldheid, slechts teleurstelling en ongeluk veroorzaakt. Nooit heeft de overdrijving der hartstogten duurzame zaken kunnen tot stand brengen.

In een opstel, dat de *Revue contemporaine* onder den titel van: *Nos mécomptes et nos esperances* heeft openbaar gemaakt, ontwikkelt de heer Guizot staatkundige en maatschappelijke beschouwingen, die tot deze orde van denkbeelden behooren. Onze lezers zullen het ons gewis ten goede houden, dat wij een kort overzigt van dit opstel geven.

Twee soorten van menschen zijn te vreezen: de eene, die blind gehecht blijven aan hetgeen zij eens geloofd en gewild hebben; de andere die dat alles spoedig loslaten, zoodra zij tegenspoed ontmoeten.

«Eenerzijds heeft men ongeneeslijk blinden, roept de heer Guizot uit; aan den anderen kant ziet men vreesachtige egoïsten of ontmoedigde twijfelaars. Op beide wijzen gaan de beste zaken teniet, want om die te doen triumferen heeft men overtuiging en gezond verstand, het levendige licht van de ondervinding en den bestendigen ijver van het geloof noodig. Men zoeke het licht en men volharde! Tegen dien prijs alleen geeft God kracht en doet welslagen.»

Om de waarheid van deze stelling beter te doen uitkomen, begint de heer Guizot een terugblik te werpen op den toestand van de maatschappij, gedurende de revolutie van 1789 en hij toont ons aan, waarheen den hardnekkigen strijd heeft geleid, die de philosophie tegen de maatschappelijke instellingen van dat tijdperk had ondernomen. Men stelde vast, dat de mensch door de natuur goed geschapen is, en dat hij slechts het goede zou doen, zoodra de gebreken van de maatschappelijke instellingen en het misbruik van het geweld hem niet kwamen misleiden en bederven. Eene misleiding, die vol was van dwaling en van gevaar, zegt voorts de heer Guizot, eene dwaling en een gevaar, die de ondervinding sedert 1789 van jaar tot jaar beter in het licht stelt.

Beschouwingen, die de schrijver daarop laat volgen, zijn onwederlegbaar. Hij toont aan, dat de waarheid, wat de natuur van den mensch betreft, in het christelijk geloof gelegen is; in den mensch zelf is het geloof gevestigd. Hij wordt door zijne natuur tot het kwaad aangezet, en men miskent zijn aard, wanneer men dit feit ontkent. Het dogma van de erfzonde, zegt de heer Guizot, is de uitdrukking en de godsdienstige verklaring van een natuurlijk feit, van de ingeboren neiging van den mensch, tot ongehoorzaamheid en ongebondenheid.

De beroemde schrijver bepaalt zich niet tot deze verklaring; hij voegt er bij, dat de mensch, om deze neiging te overwinnen, twee breidels noodig heeft: een breidel in zijn binnenste, het geloof in God en aan zijne zedelijke wetten; een breidel daar buiten, de menschelijke wetten en eene magt, die in staat is om ze te doen eerbiedigen. Wanneer het hart aan zich zelf is overgelaten, hetzij daar binnen of daar buiten, dan ontsnapt het hem en komt op een dwaalweg. De heer Guizot leidt daaruit af, dat het eene dwaasheid is, ondanks de feiten en de traditien, plotseling de maatschappij te willen herscheppen of hervormen.

«De menschelijke magt, zegt hij, heeft twee meesters: God en de tijd; wanneer de menschelijke magt hun juk wil afschudden of hunne steun meent te kunnen ontberen, dan zinkt zij weldra ter neder, ontmoet slechts het ledige ruim in haren loop en wordt ter neder gedrukt door haar eigen gewigt.»

Hetgeen in 1789 waar was, was het ook nog in 1830. De heer Guizot tracht dit op dezelfde wijze te betoogen, dat is: door in te dringen in de gebeurtenissen. Maar op dat laatste tijdstip was de beweging van zuiver staatkundigen aard en niet gerigt tegen den toestand van de maatschappij. Zij gold slechts eene verandering van dynastie en de uitbreiding der algemeene vrijheid.

Maar waarom, vraagt zich de oud-minister van Louis-Philippe, af, waarom is dat door allen gewenschte gouvernement op zijne beurt gevallen? Door zijne eigene schuld, zoo als men gemeenlijk zegt? Wanneer men dat beweert, dan beschouwt men slechts de oppervlakte der zaken. Het waren dwalingen, die zoo wel aan het land als aan het bewind eigen zijn, die den val van het laatste hebben veroorzaakt. Men rekende te veel op de nationale zedelijkheid, terwijl men te weinig deed om die te bevestigen en te verdedigen; dat onontbeerlijke tegenwigt ontviel de vrijheid en het gouvernement stond krachteloos tegenover zijne vijanden.

«Het kan gebeuren, zegt de heer Guizot ten dien aanzien, dat orde bestaat op de oppervlakte van de maatschappij en dat te gelijker tijd verderfelijke denkbeelden en verkeerde gevoelens zich verspreiden en doordringen tot die lagere sfeeren, waar de kanker spoedig vat heeft, indien zij niet door vroomheid en deugd wordt tegengegaan. Wij hebben het publiek te veel blootgesteld gelaten aan die geheime aansteking, aan nadeelige vertooningen, nadeelig bestuur, slechte voorbeelden en slechten invloed.» Ziedaar zeer belangrijke bekentenissen, uit de pen van een oud-minister van Louis Philippe gevloeid.

Eene andere leemte bestond in de staatkundige organisatie van Frankrijk en de heer Guizot toont die aan, daar zij veel heeft bijgebragt om de gebeurtenissen spoediger te doen plaats hebben. De uitsluitende invloed van de middenklassen op het gouvernement had het bewind, door de verdeeling der behouds-gezinde krachten, onmagtig tegenover de anarchie gemaakt, «De vroeger en later heerschende standen» zegt hij ten slotte, «zijn beide in dezelfde noodlottige dwaling vervallen; beide zijn zij er toe gekomen om te gelooven, dat zij alleen voldoen konden omdat zij overwonnen hadden, aan alle groote maatschappelijke belangen, aan den wederstand en den vooruitgang, aan de orde en de vrijheid, en in hunne verdeeldheid tot dezelfde magteloosheid gekomen, zagen zij beide even eens de orde en de vrijheid, den wederstand en den vooruitgang onder hunne handen te niet gaan.

SPAANSCHE POST.

Wij laten hier volgen het slot van de zitting der Cortes van 30 Maart, waaromtrent wij in een vorig overzigt reeds eenige bijzonderheden mededeelden.

De heer Rios Rivas. Gij zult woorden hooren zoo als zij hier sedert twintig jaren niet gehoord zijn. De partijen hebben tot dus ver slechts huichelarij aan den dag gelegd. Zoowel de gematigde als de progessistische partij. Zij moesten het onderspit delven, omdat zij niet dan dictaturen en geene geregelde magten waren. En men spreekt van hoofden, alsof die hoofden niet alles bedorven hadden en in de war bragten; hen met zich medeslepende aan wier hoofd zij zich stelden. Toen de hertog der overwinning in 1843 viel, heeft hij in zijn val de progessistische partij met zich medegesleept. Zelfs later door zijne regering en door zijn aftreden, heeft de hertog van Valence de gematigde partij veel kwaad berokkend. Neen! dat men ons niet spreken van hoofden. In een land moet geen anderen invloed bestaan dan die van talent en eerlijkheid (zeer goed, zeer goed!) Dat men dan niet meer spreke van oude partijen, er moet in Spanje slechts eene groote vereeniging zijn van alle mannen van verstand en hart. (Toejuichingen.)

De heeren Castro en Nocedal betreuren het, dat de heeren Rios Rivas zich zoo tegen de zijnen gekeerd heeft; zij houden het bestaan van de gematigde partij niettemin vol.

De Kamer is zeer afgetrokken; zij hoort naauwelijks den heer Santa Cruz aan, die voor de laatste maal zijne gehechtheid aan de nationale militie betuigt.

De heer Rivero. De beraadslagingen over de nationale militie zullen weldra aan de orde zijn; ik zal alsdan mijne meening deswege doen kennen.

De heer generaal San Miguel. Ik had het voornemen een paar woorden in het midden te brengen; maar de houding der Kamer doet mij besluiten, zulks tot een volgende keer uit te stellen.

De afgevaardigden verlaten in massa hunne zitplaatsen. Ten acht en een half ure wordt de zitting opgeheven.

Binnenland.

's Gravenhage, 7 April.

Bij besluit van 20 Maart jl., n°. 88 is bewilliging verleend tot het oprigten eener *Groninger IJzer- en Metaalgieterij*, overeenkomstig den op den 9den Maart jl. voor notaris en getuigen verledene en geregistreerde acte van oprigting.

Z. M. heeft tot burgemeester van Zes Gehuchten benoemd J. B. van Gennip, secretaris dier gemeente; aan J. C. Swijghuisen Groenewoud, emiritus hoogleeraar in de faculteit van bespiegelende wijsbegeerte en letteren aan de hoogeschool te Utrecht, verleend een pensioen, ten bedrage van *f* 2750 en aan J. W. van Lakerveld, gewezen sluis- en brugwachter een ten bedrage van *f* 334 's jaars.

Z. M. heeft mr. W. F. Rochussen aangesteld tot attaché bij het Nederlandsche corps diplomatique, ten gevolge van het in den loop der maand Maart jl. aan het Departement van Buitenlandsche Zaken afgelegd examen, voor de commissie tot dat einde door den Koning benoemd.

* Men verneemt, dat het Z. M. behaagd heeft, aan den restaurateur Heijser alhier, kwijtschelding te verleenen van de gevangenisstraf van één dag, waartoe hij, wegens herhaalde overtreding van de verordening, nopens het sluiten der koffijhuizen enz. was veroordeeld.

Wij herinneren het publiek dat mejufvrouwen Virginia en Carolina Ferni, aanstaanden Dingsdag den 10 dezer, in de groote zaal van de societeit *de Vereeniging*, een groot vocaal en instrumentaal concert zullen geven. Het zal de laatste keer zijn, dat deze geachte toonkunstenaressen gedurende deze kunstreis in deze residentie zullen optreden. Wij twijfelen er niet aan, dat men zich door eene talrijke opkomst beijveren zal, aan deze verdienstelijke virtuosen een nieuw bewijs te geven, dat men hier hare talenten weet te waarderen. De zaal der societeit, uitermate geschikt voor muzijkale uitvoeringen, zal niet weinig bijdragen tot opluistering van het bedoelde afscheids-concert

* Wij vernemen, dat mevr. Goldschmidt geboren Lind spoedig na Paschen hare nieuwe reeks concerten zal openen. Zoo wij wel onderrigt zijn, zal de beroemde zangeres aanvangen met het geven van een concert te Amsterdam, terwijl zij voorts Rotterdam, Utrecht, Arnhem, Zwolle, Groningen en welligt nog andere plaatsen hoopt te bezoeken. Tegen het einde der maand zal zij in deze residentie een concert geven

* In de residentie zijn aangekomen en aan het hôtel *de l'Europe* afgestapt de heer Konunga Riket Sucrige, komende van Mariehalm in Zweden, de kapitein der artillerie in Deensche dienst, de heer Gustave Zahrisson, de professor Hermann van Hannover en de professor Ter Haar van Utrecht.

De Opper-Ceremoniemeester heeft bekend gemaakt, dat het Hof den rouw zal aannemen wegens het overlijden van H. M. de Koningin van Sardinie; van H. M. de Koningin, Moeder van Z. M. den Koning van Sardinie; en van Z. K. H. den Hertog van Genua, Broeder van den evengenoemden Vorst, voor den tijd van acht dagen te weten: vijf dagen den middelbaren rouw, en drie dagen den ligten rouw, met ingang van den 7den dezer.

Bij het Departement van Binnenlandsche Zaken zijn van K. J. te 's Hertogenbosch, die niet in de gelegenheid zou zijn gesteld deze gelden bij de gehouden collecte te dier plaatse op den 20sten Maart jl, af te dragen, voor den watersnood ontvangen twee coupons, te zamen *f* 7.92.

Bij beschikkingen des Ministers van Binnenlandsche Zaken van 6 April is bepaald, dat de herstemming ter benoeming van een lid voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal, zoowel in het hoofdkiesdistrict Maastricht als in het hoofdkiesdistrict Hoorn, zal geschieden op Dingsdag den 17den April eerstk.

Uit de aan het Departement van Finantien ingekomen opgave der opbrengst van den suiker-accijns over het tijdvak van 1 October 1854 tot 31 Maart 1855, blijkt, dat de afschrijving bedoeld bij artikel 3 der wet van 26 April 1852 (*Staatsblad* no. 94), houdende nadere bepaling nopens den accijns op de suiker, geene vermindering behoeft te ondergaan, en deze derhalve voor het tijdvak van 1 April 1855 tot 30 September van hetzelfde jaar onveranderd behouden blijft.

Naar men verneemt is aan de heeren Keizer Pz. c. s door Gedeputeerde Staten dezer provincie, de door hen aangevraagde concessie voor eene stoomvaartdienst tusschen Texel en Amsterdam verleend geworden. (*A. C.*)

Volgens een bij ons ontvangen berigt, zullen weldra door de Indische regering twee jonge lieden naar China worden gezonden, ten einde aldaar de Chinesche taal aan te leeren, om later als translateurs op Java gebezigd te worden.

Indien het bevreemdend is, dat de jonge lieden, voor de burgerlijke dienst in Indie bestemd, de daar in gebruik zijnde talen in Nederland moeten aanleeren, niet minder bevreemdend schijnt die zending naar China, daar men op Java duizende Chinezen vindt, waaronder zeer geleerde, en waarvan velen met de Hollandsche en eenigen zelfs met de Fransche taal bekend zijn. Het aanleeren der Chinesche taal op Java moet dus, althans voor jongelieden op Java geboren en opgevoed, niet alleen gemakkelijker gaan, maar ook veel spoediger, dan in China, waarbij nog komt, dat men op Java inlandsche kinderen vindt (onder anderen de heer Carvalho), die in de Chinesche taal reeds eenige vorderingen hebben gemaakt.

Zullen het inlandsche kinderen zijn, die men tot het aanleeren van die taal naar China wil zenden, of jonge

Europeanen, misschien zonen van hooge ambtenaren, die daardoor een aanvankelijk bestaan en later misschien een consulaat vinden?

Wij hopen, dat onze vrees daaromtrent zal blijken ongegrond te zijn. Er wordt, helaas! zoo weinig voor de inlandsche kinderen gedaan, en van hun aanleg zoo weinig partij getrokken. Wij hopen, dat men deze gelegenheid ten minste niet zal laten voorbijgaan, om te bewijzen, dat men hun lot niet geheel uit het oog verliest.

(Tijdschrift v. N. Indie.)

De voorstanders van het tegenwoordige koloniale stelsel zijn tegenstanders van de vaststelling der pensioenreglementen voor burgerlijke ambtenaren *bij de Wet.*

Waarom?

De vraag is moeijelijk te beantwoorden. Indien men de redenen hoort, die wij opgeven, dan ontzeggen zij aan de Staten-Generaal de noodige kennis, om zulk een gewigtig werk, tot stand te brengen, en dan vreezen zij, dat de uitkomst van dat werk zeer nadeelig zou zijn voor de gepensioneerden, dewijl het doel is van hen, die op eene vaststelling bij de wet aandringen, *om de pensioenen der ambtenaren te verminderen.*

Maar zou dit de ware reden zijn?

Reeds meermalen is van deze zijde verzekerd, dat het doel *niet* is, om de pensioenen te verminderen; dat men alleen eene betere verhouding verlangt tusschen de verschillende klassen van gepensioneerden: dat over het algemeen de hoogste ambtenaren een te hoog, en de lageren een te gering pensioen hebben; dat men daarom de eersten wil kortwieken, en de laatsten wil verhoogen; dat men bovendien waarborgen wil geven aan de gepensioneerden, opdat geene ministeriele willekeur hun het zuur verdiende pensioen kan ontnemen, gelijk tegenwoordig geschiedt. Maar al die verzekeringen baten niet. — De tegenpartij gaat voort met hare insinuatien.

Wij mogen ons dan ook wel eene vraag veroorloven omtrent de eigenlijke bedoeling van den tegenstand,

Zou daarop het eigen belang geen invloed hebben?

Zouden zij, die thans tot de hoogste klassen der gepensioneerden behooren, niet het algemeen belang, opofferen aan hunne zelfzucht? Zouden zij niet de regeling der pensioenen aan den Minister bij voortduring willen opdragen, omdat hun invloed ten nadeele der ondergeschikte ambtenaren, op dien Minister meer kracht heeft dan op de Staten-Generaal?

Deze vraag klemt te meer, als men de jongste regeling der pensioenen van weduwen en weezen inziet. Het zou niet moeijelijk zijn te bewijzen, dat de ongunstige en drukkende bepalingen dier regeling het meest de weduwen en weezen der lagere ambtenaren treffen. En is het wel te verwonderen? Ligt het niet in de menschelijke natuur, dat zij, die geroepen worden, om een advies uit te brengen over het bedrag der pensioenen, 't eerst van allen het voorstel toetsen aan hunne eigene positie?

De wetgevende magt is de eenige onpartijdige, en ook daarom voor dezen arbeid de eenige geschikte autoriteit.

(Idem)

In den afgeloopen nacht, ontstond er te Dordrecht brand in het huis, bewoond door H. Geurink, broodbakker in de Nieuwstraat, met dat ongelukkig gevolg, dat binnen weinig tijd het geheele gebouw in de asch is gelegd. Door aangebragte hulp zoowel als door het instorten van gemeld gebouw, heeft de brand zich alleen bij dit huis bepaald.

Eenigen dagen geleden is in de nabijheid van Groningen eene boerenplaats verkocht met eene zeer slechte behuizing, met de beklemming van p. m. 50 bunders groen- en bouwland, voor de som van *f* 32.000. Deze landerijen zijn op verre na niet de beste in deze provincie, daar een aanmerkelijk gedeelte door eene lage ligging bij den wintertijd aan overstrooming is blootgesteld. Dezelfde boerenplaats is door den vorigen eigenaar ingekocht voor *f* 11,000, en door diens voorganger voor *f* 4000; alles binnen de laatste vijftig jaren.

× × **Leijden**, 5 April. Men verneemt dat de heer A. Librecht Lezwijn, Wethouder dezer gemeente, voor het lidmaatschap van den gemeenteraad heeft bedankt.

× × **Leijden**, 6 April. De Gemeenteraad heeft in zijne vergadering van gisteren besloten om de plans en voorwaarden waarop het bestaande Academiesch-ziekenhuis voor rekening der gemeente zal worden vergroot, te onderwerpen aan het oordeel van deskundigen, alvorens die stukken vast te stellen.

In dezelfde vergadering zijn reeds adressen ingekomen, om tot archivarius der gemeente te worden benoemd.

Hellevoetsluis, 4 April. Het volgende is eene opgaaf der officieren aan boord van Zr. Ms. stoomschip Merapi, zoo in de bovenrol als tot het état-major behoorende.

Kapt. Luit. J. J. v. d. Moore, kommandant, kapt. luit. J. de Haan, luit. 1e. kl., E. L. Geerling, 1e. offic.; luit. 2e. kl. E. P. de Riew, J. H. K. Croes, H. J. baron van Boerip, Jhr. H. O. Wichers, Jhr. A. J. M. de Maere en R. ten Bosch, offic. van gez. 2de. kl., C. H. A. Bunto, id. 3e kl. M. J. Cijfveer en J. G. Arend; offic. van administratie 2e. kl. C. J. Vos en R. A. W. Jacobie; klerken F. A. Marinxelle, O. W. Gobius, en W. F. Gouwe, 1e. luit. korps mariniers W. G. Tuning en J. H. P. Sesseler.

's Hertogenbosch, 6 April. Wij vernemen dat het getal der inteekenaren voor het algemeen concert, dat aanstaanden maandag ten behoeve der noodlijdenden door de waterramp in de societeit Casino zal gegeven worden, ruim 1000 bedraagt.

— De heer dr. H. E. Wolters, tot dus verre praeceptor van het gymnasium alhier, thans als zoodanig te Nijmegen beroepen, heeft in eene plegtige vergadering van heeren Curatoren het hem, door den Minister van Binnenlandsche Zaken verleend eervol ontslag uit eerstgenoemde betrekking ontvangen, onder dankbetuiging voor de loffelijke diensten, door dien heer aan het gymnasium bewezen.

— In den gemeenteraad van Breda is de vraag ter tafel gebragt of het getal Raadsleden naar de tegenwoordige bevolking, die wettig slechts 14,152 en feitelijk 15,144 zielen bedraagt, al dan niet, nog met *twee* zoude moeten worden vermeerderd. Is na discussie besloten de beslissing hierover aan te houden, zullende de voorzitter inmiddels de opinie van het Gedeputeerde Bestuur inwinnen of bij de bepaling van het getal Raadsleden de *wettige* dan wel de *feitelijke* bevolking als grondslag moet worden aangenomen.

Tot zoo ver het verslag van de zitting des Raads. Wij vermeenen, dat reeds vroeger door den minister van binnenlandsche zaken is uitgemaakt dat de *wettige* en niet de *feitelijke* bevolking tot maatstaf van het getal raadsleden moet worden aangenomen, en dat dit besluit op de stad Maastricht van toepassing is gesteld, en dat voor de stad 's Hertogenbosch alleen het *statu quo* behouden is, omdat op het tijdstip der beslissing, de *wettige* bevolking het getal van 20,000 zielen zoo nabij was, dat het te verwachten was, dat het spoedig bereikt zou zijn.

(N. N. B.)

Eindhoven, 5 April. Ll. Dingsdag avond werden bij den bakker W. Goetmakers alhier eenige glasruiten ingeslagen; de dader, op heeter daad betrapt, is zekere v. B... arbeider te Geldrop; bij bekende zulks alleen te hebben gedaan uit armoede en omdat hij geen raad meer wist, om voor zich en zijn huisgezin in het onderhoud te voorzien.

— Thans is men in Eindhoven bezig met het gereedmaken van een klinkerweg over den eenen Berg; de andere Berg heeft reeds zoodanigen weg (de provinciale weg van Eindhoven op Turnhout); algemeen vindt dit werk alhier bijval, te meer omdat menig arm werkman, thans daardoor in staat is gesteld door werken zijn brood te kunnen verdienen; maar nog meer algemeen hoopt en wenscht men dat binnen kort de aanbesteding zal plaats hebben van het nog te maken gedeelte van den weg van Eindhoven naar de Belgische grenzen.

— Men verneemt, dat ll. Woensdag door een aantal lieden uit de gemeenten Nuenen c. a. en Woensel c. a., de rivier de Dommel, de andere kleine waterleidingen, de vennen en de beemden in die gemeenten zijn afgezocht, ten einde het lijk of althans eenig spoor te ontdekken van een bouwman uit de gemeente Deurne c. a., nu ongeveer 6 à 7 weken geleden, met dien zwaren sneeuw, in de gemeente Woensel of Nuenen vermist; men zegt dat dit onderzoek nog geheel vruchteloos is geweest.

(N. B.)

Ingezonden Stukken.

A ce moment où l'attention semble être fixée toute entière sur les adorables violonistes que nous n'aurons plus qu'une seule fois le bonheur d'entendre et d'applaudir, nous croyons être agréables à nos lecteurs en reproduisant les lignes suivantes, extraites d'un journal de Turin.

Les sœurs Ferni à Gènes.

UNE APPARITION FANTASTIQUE.

L'élite de la société aristocratique, artistique et industrielle s'était donnée rendez-vous au concert, auquel l'avait conviée les deux reines du violon, dans les salons du cercle philharmonique de Gènes, — et chacun se communiquait, après la première partie, ses impressions diverses sur le talent si sympathique et si vrai de *Virginia Ferni*, — lorsque Carolina, s'avançant sur l'estrade, au milieu des bravos, vint verser sur la foule, alors attentive et recueillie, les trésors de mélodie suave renfermés dans les délicieux souvenirs de la *Favorite*.

La dernière variation allait finir, — lorsqu'un incident, non prévu par le programme, vint l'interrompre tout à coup; — une anglaise, aux cheveux blonds et bouclés, venait de s'évanouir, et voici pourquoi:

Pendant que Carolina traduisait, en traits énergiques et passionnés, le dramatique poême de Léonore et de Fernand, la belle insulaire avait vu l'ombre de Paganini se dresser gigantesque près de la merveilleuse virtuose, et l'envelopper tout entière du regard de feu de ses prunelles, qu'il semblait avoir dérobées au brasier de Satan.

A cette apparition soudaine, la jeune dame était restée immobile et glacée, — muette et attentive, — et comme fascinée par un mirage prestigieux.

Et la vision, prenant des proportions infinies, s'était prolongée jusqu'au moment solemnel où l'ange de l'inspiration et de l'harmonie s'était emparé de la place du démon de la musique.

Puis, tout avait disparu, avec la rapidité des folles images d'un rêve, et l'anglaise aux yeux d'azur, accablée de tant d'émotions indicibles, s'était trouvée mal, — opinion qui ne partage nullement, du reste, la foule de ses adorateurs, qui s'accorde à la trouver très bien.

Voilà, dans toute sa naïve simplicité, la narration historique et fidèle de l'incident qui faillit jeter un reflet tragique sur une soirée, destinée à laisser dans Gènes, de si longs et de si doux souvenirs.

Le lendemain de cet épisode, pendant la représentation de Mlles Ferni, au théâtre Apollo, l'impressionnable anglaise disait à qui voulait l'entendre, l'histoire merveilleuse de sa vision magique, — et tout le monde se la raconte aujourd'hui, sans y ajouter foi, — ce que prouve une fois de plus l'exactitude proverbiale de cet alexandrin classique:

» Le vrai peut quelquefois n'être pas vraisemblable».

La seule conséquence raisonnable à tirer de tout ceci, c'est que, si comme on l'assure, Paganini avait le diable au bout de son archet, — il est maintenant prouvé, jusqu'à l'évidence, que celui des soeurs *Ferni* est dirigé par la main des anges. ***

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 7 April 1855.

Nederland. Pct.		**Rusland.** Pct.	
Ned. W. Schuld. $2\frac{1}{2}$	$62\frac{1}{16}$	*Hope* 1798/1816 5	$101\frac{7}{8}$
Dito Certificat. 3	$73\frac{7}{8}$	Dito 1828/1829 5	$101\frac{3}{8}$
Dito Dito. . 4	$91\frac{1}{4}$ $\frac{5}{16}$	Cert. 1831/1833 5	
O. I. Leening . 4		Dito Dito $4\frac{1}{2}$	
Amort. Syndic. $3\frac{1}{2}$		Dito *Hope* . . 4	
Hand.-Maats. . $4\frac{1}{2}$		Dito *Stieglitz* . 4	
Belgie.		Dito dito 5e Ser. 4	
Certificaten . . $2\frac{1}{2}$		Dito 1854 . . . 5	82
D° *Rotschild* . $2\frac{1}{2}$	$50\frac{1}{4}$	Inschr. Assig. . 6	
Frankrijk.		Certific. dito. . 6	
Obligatien . . . 3		**Polen.**	
Spanje.		Obligatiën . . . 4	
Nieuwe 1	$18\frac{1}{8}$	**Oostenrijk.**	
Dito Buitenl. . 3		Metaliek 5	62[illegible]
D° Binnenl. ⁰/m. 3	$31\frac{7}{16}$ $\frac{3}{8}$ $\frac{7}{16}$	Dito bet. Amst. 5	74[illegible]
Bew. Sp. Com.	$5\frac{1}{2}$	Dito Nation. . 5	87[illegible]
Amort. Schuld.		Dito 1847 . . . $2\frac{1}{2}$	
Portugal.		Dito 1851/1852 $2\frac{1}{2}$	
Londen nieuwe. 3	$38\frac{3}{8}$ $\frac{7}{16}$		
Dito uitgest. . 4			

Mexic., te Lond. 3 pct. $20\frac{5}{16}$; dito Onb. $20\frac{5}{16}$; Grenada, te Lond. Onb. $15\frac{1}{4}$; dito Uitg. $6\frac{15}{16}$, 7.

Bij flaauwe markt waren handel noch variatie van meldenswaardigen aard.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.